

LAIVAS

No. 3. Metai VI

Sausio (Jan.) 16, 1926

UžRS valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

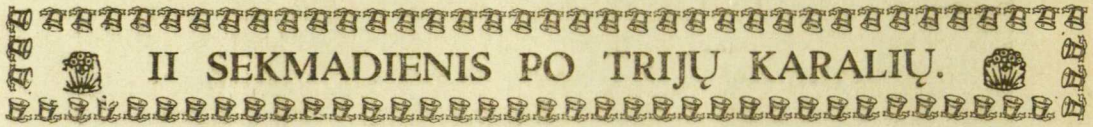
Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

II SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a .

ROM. 12, 6-16.

JONO 2, 1-11.

BROLIAI: Mes turime dovanų, kurios, žiurint mums duotosios malonės, yra įvairios. Jei tai pranašystės dovana, tebunie ji vartojama, prisilaikant tikėjimo taisyklių; jei kas turi tarnavimo dovana, tas tesilaikai tarnavimo; kas mokina, tepasilieka prie mokslo; kas duoda išpėjimų, tebunie prie išpėjimų; kas dalina, tedalinie neklastingai; kas yra vyresnysis, tebunie uolus; kas daro gailastingumo darbus, tedarai su džiaugsmu.

Meilė tebunie be veidmainystės. Nekęskite pikto, laikykitės to, kas gera. Mylėkite kits kitą brolių meile. Pagerbimu kits kitą pralengkite. Uolumu nebukite tinginiai; bukite karšti dvasia; tarnaukite Viešpačiui. Džiaugkitės viltyje; bukite kantrūs suspaudime, ištvermingi maldoje. Dalyvaukite šventųjų reikaluose, rupinkitės svetingumu. Laiminkite tuos, kurie jus persekioja, laiminkite ir nekeikite. Džiaugkitės su linksmaisiais, verkite su verkiančiais. Turėkite kits kitam vienokių jausmų; neieškokite aukštų dalykų, bet nusileiskite prie to, kas žema. Nelaikykite patys save išmintingais.

ANUO metų buvo vestuvės Galiliejos Kanoje; buvo tenai ir Jėzaus motina. Buvo taipogi pakviestas į vestuves Jėzus su savo mokytiniais. Netekus vyno, Jėzaus motina jam tarė: Jie nebeturi vyno. Jėzus gi jai tarė: Kas man ir tau, moteriške? Dar neatėjo mano valanda. Tuomet jo motina tarė tarnams: Ką tik jis jiems sakys, padarykite. Buvo tenai pastatyta šeši akmeniniai asuočiai žydų apsiplovimams, kurių kiekvienan tilpo du ar trys kibirai. Jėzus jiems tarė: Pripilkite asuočius vandens. Jie pripylė juos sklidinus. O Jėzus jiems tarė: Dabar semkite ir neškite pokilio užvaizdui. Jie nunešė. Kaip tik pokilio užvaizdas paragavo iš vandens padarytojo vyno, nežinodamas, iš kur jis atsirado, nors tarnai, kurie buvo sėmę vandenį, tai žinojo, jis pasivadinė jaunikį ir jam tarė: Kiekvienas žmogus pirma stato gero vyno, o kuomet įgeria, tuomet to, kurs menkesnis; tu gi palikai gerąjį vyną ikišiolei. Tą stebuklą pradžią Jėzus padarė Galiliejos Kanoje ir apreiškė savo garbę, ir jo mokiniai įtikėjo į jį.

Rymo intencija.

Jėzau, per Nekaltąją Marijos širdį, aš aukoju Tau šiandie savo maldas, darbus ir kentėjimus, visoms tavo Šve-

nčiausios širdies intencijoms, vienybėje nekruvinos šv. Mišių atnašos visame pasaulyje, atpildai už savo nuodėmes, visoms Draugijos narių intencijoms ir ypatingai Jubiliejaus pasisekimui.

Šv. Tēvas Ir Lietuva.

Išganytojas, įsteigdamas Bažnyčią, pavedė ją valdyti Apaštalamis ir jų įpėdiniais. Tiesioginis Bažnyčios valdžios paveldėtojas yra šv. Petro Apaštalo įpėdinis Romos vyskupas, kuris paprastai yra vadinamas šv. Tėvas. Jisai yra Kristaus vietininkas, paliktas ant žemės vadovauti žmonių pareigoms ir jų reikalams. Kadangi Bažnyčia yra viršiausia visuomeninė įstaiga, kuri rūpinasi svarbiausiu žmogaus reikalu — jo sielos išganymu, todėl visos kitos panašios įstaigos, kaip valstybės — karalystės ir respublikos — yra už ją žemesnės. Visų valstybių valdžios turi rūpintis pagelbėti Bažnyčiai josios viršiausioje užduotyje. Palaikydamos piliečių tarpe ramybę, tvarką ir gerovę, valstybės padeda Bažnyčiai vykinti josios užduotį.

Kaip yra visokių valstybių, taip yra ir visokių valdžių. Paprastai atatinaka, kad koki yra valstybės piliečiai, tokia yra ir jų valdžia. Jeigu valstybėje yra daugiau katalikų, tai ir valdžia yra katalikiška. Bet "nėra taisyklės be išimties". Prancuzai ir meksikiečiai didžiumoje yra katalikai, bet tų kraštų valdžios griežtai prieš katalikiškos. Yra labai daug nekatalikiškų valstybių, kuriose gyvena didelis nuošimtis katalikų. Su visomis valstybėmis šv. Tėvas turi palaikyti gerus santykius, kad valdžios savo piliečių katalikų nevaržytų jų tikybinuose dalykuose ir nekenktų jų sielų išganymui. Bet ypatingai šv. Tėvui rūpi turėti geri santykiai su to-

mis valstybėmis, kuriose katalikams piliečiams grėšia pavojus.

Lietuva yra katalikiška šalis, bet mūsų žmonės dar mažai apsišvietę. Jie dar nemoka atskirti gero piliečio nuo tikybos priešo, kuris paprastai daug žada, bet mažai duoda ir visuomet stengiasi įvairiais būdais kenkti žmonių dvasios reikalams. Jų užduotis yra laikyti žmones dvasiniame skurde ir juos išnaudoti savo tikslams. Jie nesiekia aukščiau ekonomijos; o antprigimtinu žmogaus gyvenimu visiškai nesirūpina. Šitokių žmonių gaivalas Lietuvoje yra stiprus. Jie visais būdais stengiasi įsiveržti valdžion. Antra, Lietuva yra vienintelė katalikiška šalis Rytų Europoje, iš visų pusių apsupta nepalankiais kaimynais. Didelė valstybė gali priešams atsisipirti; mažutei gi, kaip Lietuva, labai sunku su galingais priešais kovoti. Todėl Lietuvos katalikai yra nuolatiniame pavojuje. Tikrai stipri lietuvių katalikų vienybė gali išgelbėti Lietuvos žmonių laisvę bei gerovę ir užtikrinti jiems visas galimybes siekti savo amžinos laimės. Toji vienybė turi reikštis glaudžiais ryšiais ne tikai savuočiuje — katalikiškoje valdžioje, bet ir jos ryšyje su savo viršiausiu valdovu — šv. Tėvu.

Šv. Tėvas, norėdamas apsaugoti visų katalikų laisvę, daro su visomis valstybėmis sutartis, konkordatais vadinamas. Tokia sutartis arba konkordatas, padarytas su valdžia, teikia toje valstybėje katalikams pilnos laisvės. Jeigu valdžia neremia katalikų, tai jų tuo-

met ir neskriaudžia. Kaip su kitomis valstybėmis, taip ir su Lietuva šv. Tėvas darydavo tokias sutartis. Senovėje, dar kuomet Lietuvą valdė didieji kunigaikščiai, šv. Tėvas gyveno su jais geriausiuose santykiuose. Šv. Tėvas Inocentas Ketvirtasis 1253 metais didžiajam Lietuvos kunigaikščiui Mindaugui, kuris prieš du metus buvo priėmęs katalikų tikėjimą, pasiuntė karaliaus vainiką. Mindaugas buvo pirmutiniu Lietuvos karalium. Panašiai geruose santykiuose su šv. Tėvu buvo ir Vitautas Didysis. Tik vėliau, kuomet Lietuvoje pradėjo įsigalėti svetimtaučiai, jie neprileido tikrų lietuvių sueiti į artymesnius santykius su šv. Tėvu. Rusų ir lenkų nusistatymas buvo viešpatauti Lietuvoje ir neprileisti lietuvių, kad jie tiesioginiai su šv. Tėvu aptartų savo reikalus.

Trumpai prieš didįjį karą šv. Tėvas pasiuntė savo atstovą Apaštalinį Vizitatorių Mgr. Ratti į Rusiją, kad jisai apžiurėtų visus senovės Lenkijos, kartu ir Lietuvos, kraštus. Į Lietuvą Mgr. Ratti atvažiavo karui jau pasibaigus, kuomet lietuviai jau spėjo sukurti savo nepriklausomą valstybę. Kadangi Apaštalinis Vizitatorius teturėjo šv. Tėvo įgaliojimus tiktaį Lenkijos kraštams ir Lietuva tuomet jau buvo savystovė valstybė, todėl Mgr. Ratti jau negalėjo skaitytis šv. Tėvo pasiuntiniu Lietuvoje. Bet tuomet įvyko staigios permainos. Lenkams nepatiko Mgr. Ratti įtartinas palankumas vokiečiams ir jie šv. Tėvo paprašė, kad jį atšauktų. Paš lenkus visumet taip yra — kas negiria jų sve-

timų kraštų grobimo, tą jie skaito savo priešu. Šv. Tėvas atšaukė Mgr. Ratti ir paskyrė jį Milano arkivyskupu bei kardinolu. Už kelių mėnesių šv. Tėvas Benediktas XV mirė. Jo vieton liko išrinktas kaip tik tas pats lietuviams žinomas Mgr. Ratti — dabartinis šv. Tėvas Pius XI.

Šv. Tėvas, dar budamas pasiuntiniu Kaune, pažino lietuvių santykius su lenkais. Todėl netrukus jisai pirmu kartu nuo Vitauto laikų paskyrė atskirą nuo Lenkijos savo pasiuntinį Lietuvai. Jo pasiuntinys arkivyskupas Zecchini buvo linksmas sutiktas Lietuvoje. Bet neilgai tesėsi tasai lietuvių džiaugsmas. Naujasai atstovas pasirodė palankesnis Lietuvos priešam lenkam, negu lietuviams, kurių reikalus jisai turėjo ginti. Svetimtaučiams buvo labai sunku skirti lietuvių reikalai nuo lenkų, kadangi per penkis šimtus metų gyvenome su lenkais vienu bendru gyvenimu. Visgi Lietuvos valdžia turėjo aiškiai pabrėžti užsieniui savybės teises. Todėl ir nutraukė diplomatinis santykius su Mgr. Zecchini. Kuomet jisai išvažiavo į Latviją, mūsų valdžia nedavė jam leidimo įvažiuoti atgal į Lietuvą, tai tie santykiai, vos tespėję užsimegsti, greitai ir vėl pasibaigė.

Šitokioje padėtyje lietuvių reikalai pradėjo nukentėti. Buvo nesmagu ir pačiam šv. Tėvui, kuris gana arti pažino lietuvius ir norėjo mums padėti. Nesirado žmogaus, kuris būtų galėjęs tuos santykius pagerinti ir vėl tą nuoširdų draugiškumą atnaujinti. Dievo Apveizdos surėdymu, šitoji nelemtoji padėtis

neilgai tesitęsė. Kuomet lenkai užgrobė Vilnių ir tenai pilnai užviešpatavo, vyskupas Matulevičius pasitraukė. Kadangi vyskupas Matulevičius yra Tėvų Marijonų vienuolijos aukščiausias viršininkas, tai jisai išvyko Romon tenai apsigyventi ir rupintis savo vienuolijos reikalais. Jisai buvo artymoje pažintyje su šv. Tėvu, kuris labai giliai vertino vyskupo Matulevičiaus asmens gabumus. Todel jisai ir sumanė pasinaudoti proga, — pasiūsti vyskupą Matulevičių į Lietuvą, kad jisai atnaujintų geruosius santykius ir padarytų su Lietuvos valdžia reikalingas sutartis. Šiuo tikslu šv. Tėvas paskyrė jį arkivyskupu ir pasiuntė jį savo Apaštalinio Vizitatoriumi į Lietuvą. Jo pirmutinis tikslas yra suvesti į vienybę vargstančią avidę su josios Ganytojum.

Šituo sėkmingu paskyrimu džiaugiasi šv. Tėvas, nes rado žmogų pačioje lietuvių tautoje, kuris geriau supras Lietuvos ir josios žmonių reikalus. Ne mažiau džiaugiasi ir visa Lietuvių tauta, turėdama garbės priimti pas save šv. Tėvo pasiuntinį, kurį visa Lietuva pažįsta ir gerbia už jo nuopelnus tikybai ir lietuvių tautai, ypatingai sunkiose josios okupuotės valandose. Ne veltui taip iškilmingai arkivyskupą Matulevičių priėmė Lietuvos valdžia. Jinais pareiškė jam padėkos už jo gerus darbus Lietuvos žmonėms ir pagarbos šv. Tėvui, jo pasiuntinio asmenyje, už tą nuoširdumą, kurį jisai parodė lietuvių tautai ir valstybei. Arkivyskupo Matulevičiaus paskyrimas Apaštalinio Vizitatorium žada katalikiškai Lietuvai naują laimingą rytojų.

J. N.

Jubiliejaus Pasisekimas.

Apaštalytės Maldos Intencija
Šv. Tėvo Pijaus XI paskirta
Sausio mėnesiui, 1926.

Pernai 1925 metais buvo Šventieji Metai. Tais metais šv. Tėvas suteikė didelius atlaidus visiems, kurie aplankė šventasias Romos vietas ir tenykščiose bažnyčiose pasimeldė. Bet ne visi tai galėjo padaryti. Iš trijų šimtų ir trisdešimties milijonų katalikų tiktai vienas milijonas tegalėjo nuvykti Romon. Bet kadangi Šventieji Metai yra malonių laikas, žmonėms skirtas, todėl šv. Tėvas paskelbė, kad sekančiais, reiskia šiais 1926 metais, tosios malonės

bus teikiamos kiekvienoje šalyje.

Pratesti Šventuosius Metus visam pasauliui yra jau senas paprotys. Dar 1450 metais įvairus pasaulio kraštų valdovai prašė šv. Tėvo Mikalojaus V, kad jisai tasias malones suteiktų ir tiems, kurie negalėjo vykti Romon. Šv. Tėvas jų prašymo paklausė; tosios malonės buvo teikiamos visam pasauliui. Nuo to laiko visi šv. Tėvai laikosi to papročio ir šv. Metų laiką nutesia visam pasauliui.

Šventieji Metai yra malonių laikas. Kaip kiekvienam žinoma, ne visos didelės nuodėmės gali būti lengvai atleidžiamos; kartais reikia laukti ilgas laikas, kad gauti nuodėmių išrišimą, kartais ne kiekvienas kunigas gali iš tų nuodėmių išrišti. Nors Bažnyčia teikia didelius atlaidus už įvairius gerus darbus, bet visgi tai negalima palyginti su šv. Metais. Kuomet yra šv. Metai, žmonės, nežiūrint savo nuodėmių didumo, visumet gali gauti išrišimą. Lygiai, už mažiausius paprastus darbus, kaip keletas kartų bažnyčios aplankymas, žmogus gauna labai didelis malones — apturi didelius atlaidus.

Pereitais metais Romon vyko ne tik tai vieni katalikai, bet daugelis ir ne katalikų, daugiausia protestantų, kurie irgi ieškojo Dievo malonių. Šventieji Metai tai ypatingas Dievo malonių laikas. Daugelis atskalonų sugrįžta Bažnyčion, daugelis netikėlių sugrįžta atgal į tikrąjį tikėjimą ir daugelis nusidėjėlių — į tikrą atgailą. Kad tokių at-

sivertimų būtų kuo daugiausia ir kad visam Katalikiškam pasauliui Viešpats Dievas suteiktų gausiausių malonių, šv. Tėvas ir paskiria Apaštalytės Maldai sausio mėnesiui intenciją, kad visi Apaštalytės Draugijos nariai melstų Dievo reikalingos palaimos, kad Jo garbė plačiau pasiektų žmonių minias ir jų širdis, ir kad Jo karalystė užviešpatautų žmonių tarpe.

Šitos išganingos minties vedamas, šv. Tėvas Pius XI paskelbė pasauliui naują šventę — **Kristaus Karaliaus**. Aišku, kad viso pasaulio Karalium yra Jėzus Kristus, bet ypatingu budu ir maldomis tai minėti šv. Tėvas nuskyrė metuose vieną dieną, kad žmonės geriau tai galėtų prisiminti ir Jam atatinamą garbę atiduoti. Todėl ir turime melstis, kad šiais metais Viešpats Dievas — pasaulio Karalius — teiktų žmonėms kuodaugiausia savo malonės ir kad kuodaugiausia žmonių tomis malonėmis pasinaudotų.

KRISTAUS "LAIVELIS".

(Laiškas redakcijon.)

Plauki, Kristaus "Laiveli", per šio pasaulio šėliančias audras! Plauki į kiekvieno lietuvio namelį, kur pavojus, kur pragaištis audra baugina, o kiekvienas išvydęs, kad tame "Laivelyje" sėdi Kristus, be abejonės šauks apaštalių balsu: Viešpatie, gelbėk, jau skęstame. O gailestingas Išganytojas išties savo dešinę ir nutildys audras. Šiandie pasaulis pasakendo nedorybėse; tiesą, nekaltbę ir dorą sumindžiojo kojomis; ištvirkimo ir keršto debesy apniaukė visą žemę. Doleris garbinamas, o

Dievo įstatymai mindžiojami kojomis ir atrodo, kad teisingam žmogui pasaulyje nėra vietos. "Laiveli" brangus, norint esi nedidelis, bet daug galybės savyje turi, — švieski brolius. O kad aš išgalėčiau, visiems lietuviams "Laivą" užsakyčiau! O kad "Laivą" visi skaitytų, didelę sau naudą įgytų, nes jį mokina kaip reikia tikėti, kaip Dievą ir artimą mylėti. Kad tos dorybės pas žmones būtų, tikroji laimė žemėje užviešpatautų.

Aš gi linkiu kiekvienam "Laivą" užsirašyti ir atdžiai skaityti, nes "Laivas" kiekvienam suteikia daug džiaugsmo.

Menka Dulkelė.

Vestuvės Kanoje.

(MINTYS MĄSTYMU).

I. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Įsivaizduoki kaip Jėzus su mokiniais, pakviestas į vestuves Galiliejos Kanoje, atvyksta, maloniai šnekučiuojasi su vestuvių svečiais ir, savo motinos prašomas, padaro pirmąjį stebuklą: vandenių pamaino į vyną.

II. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Viešpatie, suteiki malonės vis arčiau ir arčiau Tave pažinti, kas kartą karščiau pamylėti ir uoliai Tave sekti visu mano gyvenimu.

I PUNKTAS. — Kodel Jėzus Kanoje padarė stebuklą?

Su savo penkiais pirmutiniais mokiniais: Andriejumi, Jonu, Simonu, Natanaelium ir Pylipu atėjo Jėzus iš Judiejos į Galilieją. Nuo Galiliejos Jėzus pasirijo pradėti savo viešąjį, garbingą gyvenimą. Tuo tarpu Galiliejos Kanoje pas giminaičius į vestuves buvo pakviesta šventoji Jėzaus motina Marija. Ji atvyko, nes numanė, kad neturtingi giminaičiai bus jos pagalbos reikalingi. Prasidėjo vestuvės. Bet štai jaunavedžiai sužino, kad ir Jėzus, šv. Marijos Sunus, parvyko iš Judiejos. Kviečia į tas iškilmes ir Jėzų. Šv. Jonas rašo: "Buvo taip pat pakviestas į vestuves Jėzus su savo mokytiniais" (Jon. 2, 2).

Jėzus neatsisako dalyvauti neturtingų giminaičių džiaugsme. Jisai ateina su savo mokytiniais. Bet tuojau pasibaigė vynas. Jaunavedžiai nebeturėjo kuomi svečių pavaišinti. Susidarė nemaloni padėtis. Tą viską pastebėjo šv. Panelė Marija ir ji, priėjusi prie Jėzaus taip kad kiti per daug nepastebėtų, pasakė: "Jie nebeturi vyno" (Jon. 2, 3). Šv. Motina prašo pas savo sunų stebuklo, nes iš kur gi gausi vyno? Ir nors Jėzus, atrodo, kiek šaltai atsiliepė į tą prašymą: "Kas man darbo su tavim, moteriške? mano valanda dar neatėjo" (Jon. 2, 4), bet šv. Panelė Marija pilnai pasitiki savo Sunaus gerumui. "Jo motina tarė

tarnams: Darykite, ką tik jis jums pasakys" (Jon. 2, 5.) Ir tikrai, Jėzus padarė pirmą savo stebuklą; išklaušė savo motinos meldimo. Visos apystovos vedė prie to, kad Jėzus pasirodytų čia savo garbėje: Motinos dalyvavimas iškilmėse, nauji mokiniai, jaunavedžių neturtas, vyno nedateklūs iškilmėms ir motinos meldimas pašalinti nuo tų neturtingų giminaičių gėdą prieš svečius, reikalavo, kad Jėzus tuos trukumus pašalintų.

Per visą savo gyvenimą šv. Panelė Marija neprašė nuo savo dieviškojo sunaus bent kokio stebuklo sau, bet ji kaip Galiliejos Kanoje, taip ir daugelyje kitų vietų nuolatos išprašo stebuklų, stebėtinų Dievo malonių kitiems žmonėms.

Džiaugkimės, kad turime taip galingą užtarytoją pas Jėzų Kristų.

Pasvarstyk, ar savo gyvenimu užsitarnauji Marijos globos. Kas negera, atitaisyk, jei nori josios globą pelnyti.

II PUNKTAS. — Jėzus daro stebuklą.

Stebuklas, tai prigimties Kurėjo-Dievo naujas, iki šiol mums nežinomas veiksmas, arba ypatingoji žmogui malonė. Prigimties Davėjas gali kiekvieno daikto prigimtį sulgy savo valia pakreipti, nes Jisai yra Sutvertojas ir Visagalis. Galiliejos Kanoje Jėzus parodo, kad Jisai yra daiktų prigimties Kurėjas, nes Jėzus iš paprasto vandens savo visagalingu žodžiu padaro tikrąjį vyną. Štai kaip aprašo tą įvykį vienas iš dalyvavusiųjų iškilmėse šv. Jonas: "Buvo tenai pastatyta šeši akmeniniai indai paprastiesiems žydų apsiplovimams, kurių kiekvienan tilpo du ar trys kibirai. Jėzus jimes (tarnams) pasakė: Pripilkite indus vandens. Jie pripylė juos sklidinus. Tuomet Jėzus jiems tarė: Dabar semkite ir neškite vestuvių užvaizdai. Jie nunešė. Kaip tik vestuvių užvaizdas paragavo iš vandens padaryto vyno,

nežinodamas, iš kur jis, nors tarnai, kurie sėmė vandenį, žinojo, pasišaukė jaunikį ir jam tarė: Kiekvienas žmogus pirma stato gero vyno, kuomet gi igeria, tuomet to, kurs menkesnis; tu gi palaikė gerąjį vyną iki dabar." (Jon. 2, 6-10).

Šitas Jėzaus padarytas stebuklas yra visų pirmutinis, tai Jėzaus stebuklų pradžia ir jisai yra labai didelis, nes visišką prigimties permąinymas: vandens esmės pamainymas į vyno esmę. Jisai mums primena kitą Jėzaus meilės stebuklą, kur daikto esmė pamainoma į Jėzaus Kristaus esmę, — tai švenčiausis Sakramentas. Žinodami Galiliejos Kanos stebuklą, lengviau suprantame ir šv. Sakramento stebuklą. Savo pirmąjį stebuklą Jėzus daro labai nežymiai, net vestuvių užvaizdas nepastebi; gausiai, nes apie 12-18 kibirų vyno ir tai ne bet kokio, o gero vyno, taip kad net vestuvių užvaizda jaunikiui išmėtinėjo: "tu gi laikė gerąjį vyną iki dabar" (Jon. 2, 10). Gausus yra Jėzus savo dovanomis.

Savo apsilankymu vestuvėse, o dar labiau pirmuoju savo stebuklu Jėzus pagerbė moterystės luomą, jį pašventė. Laiminga šeimyna, kuriai Jėzus gali laiminti!

III PUNKTAS. — Stebuklo išvados.

Šv. Jonas visa tai suima vienu sakiniu: "jis apreiškė savo garbę, ir jo mokytiniai tikėjo į jį" (Jon. 2, 11).

Jėzaus pirmieji mokiniai jau tikėjo į Jėzų, jie patys patyrė joga Jėzus net jų mintis žino. Bet jų tikėjimas nebuvo tvirtas, reikėjo jį sutvirtinti. Jėzaus laukė persekiojimai ir Parisiejų ir Rašto žinovų pusės, įvairūs priešų užsiuolimai, reikėjo tat visų pirma mokinių tikėjimą sustiprinti. Ir tikrai, Jėzus to atsiekė padarydamas visiems apčiuopiamą stebuklą Kanoje: "ir jo mokytiniai tikėjo į jį."

Be to, šiuo stebuklu pasireiškė didelė Jėzaus galybė, nes dieviška. Daugiau niekas negali daiktų prigimties atmainyti, kaip tik pats prigimties tvėrėjas ir tas, kuriam Dievas jo vardan davė tą galybę daryti. Mes tikime į Jėzaus dievybę, kurią Jisai pareiškė įvairiausiais stebuklais ir už visus stebuklus didesniu žmogaus protui galybe, — tai savo dieviškuoju mokslu. Tą žinodami, panorėkime Jėzų pažinti, pažinę tikrai Jį pamylėsime, o Jį mylėdami, Jo įsakymų laikysimės. Kas gi Jo įsakymų laikysis, tą V. Dievas išaugštins, pagerbs, amžina laime apdovanos.

Tikrai, gausus yra Dievas savo dovanomis ir kas Jo gerybę apsakys?

Dovanok, Viešpatie, man mano nuodėmes ir delėi jų gausumo, nebausk manęs, bet pasi-gailėjęs, atleiski. Pasižadų niekuomet tyčiomis Tau nenusikalsti. Rupinsiuos savo luomo pareigas šventai pildyti, tikėdamasis, kad Tu, o Visagali, man suteiksi visiems pažadėtą amžiną laimę.

N u s i ž e m i n i m a s .

Mano siela neatšaukiamai yra pasiryžus liktis šventa. Šalip savo menkumo ir skurdo, nori gerbti savo Sutverėją. Įžangoje dar pasi-liuosuok iš savo silpnybių ir nuodėmių. Užgriuk pirmiau ant tėvo visų piktybių, ant puikybės, o tuo tikslu lavinkis nusizeminimo tobulybėje.

I. Kam nereikalingas nusizeminimas?

Puikybė taip artimai priaugo prie mūsų nuodėmingosios prigimties, kad įsispraudžia net į geriausius mūsų darbus. Nesyk mums rodosi, jog esame nužeminti, nes neprotingos puikybės mes neaprėpiame, kaip kiti viešumoje. Bet tegu kas paliečia erzinančią stygą

musų tuštumo; tegu mums atsisako girti, bei mums atlyginti, ko mes turėtume teisės reikalauti; tegu mus palieka uksnyje, kuomet kiti stovi prie žibinto, o tuokart tuojau musų tuštumas keliasi, ir esame sukvailėję nuo žaizdos gilumo, kurią ką tik pradėjome kęsti. Bet eikime toliau. Taip palinkę prie puikybės, prie savimybės, prie tuščios garbės, jog net šie dalykai randas musų pavyzdinajam nusižeminime. Noriai su nusižeminimu kalbam apie save, kad mus kiti girtų; žeminame, kad kiti mus aukštintų. Jei mums kartais atsitiko turēt ir tikrą nusižeminimą, jei save per-

galėję nukentēm gėdą ar pažeminimą, tuoj gundytojai keliasi ir šnibžda mums į ausį, jog didelę pažangą tobulybėje padarēm, kad palikęs mums visą aukos kartybę, išplėsti mums už ją pažadėtą atlyginimą. Tai ypatingai puikybė turi savy kenksmingumo, jog pavojingiausia yra prie tobulybės. Lepunas, leidamas laisvėn savo geismus, dega iš gėdos; yra viltis, jog jis pasitaisys. Bet krikščionis, kurs pasiremdamas geismais, turi puikybės troškimą, jau yra artimai prie nuopolio. Nes sutepties nuodēmė, bemaž visuomet, yra bausmė už puikybę.

Maldos Apaštalytė Ir Blaivininkai.

Kadangi Apaštalytės Maldos visuomet randasi didesnis skaičius narių negu Pilynų Blaivininkų, tai susirinkime paaiškinus dalyką, užklausti narių kurie apsims įstoti į pirmąjį skyrių Blaivybės, o pirmasis skyrius nieko daugiau nuo jų nereikalauja, tiktai kasdieninėje rytinėje intencijoje savo visas maldas ir geruosius darbus išmeldimui pasekmingo blaivybės plietimosi atnašauti, tai tas dalykas yra visai lengvas. Lengvas, bet sujungtomis daugumo narių maldomis yra labai galingas! Antrasai skyrius taip pat nesunkus, prisiketinti susiturėti nuo svaigiųjų gėralų bent per pasiskirtą laiką, o tam laikui praslinkus pakartoti savo įžadus ant ilgesnio laiko. Arba susiturėti bent nuo smarkiųjų svaigiųjų gėralų ir nuo pasigėrimo, nors pasigėrimas yra priešingas Dievo ir Bažnyčios įsakymams ir yra sunki nuo-

dēmė, tečiaus, kaipo Tretininkai, užtai gauna ypatingus atlaidus kad daro įžadus ypatingu budu daboti Dievo ir Bažnyčios įsakymus ir kitiems rodyti dorybės pavyzdį. Per kokius metus kitus šitais dvim skyriais prisirengusiems nariams ir trečiasis skyrius nepasirodo labai sunkus, nes sujungtomis visų narių maldomis, ir kiekvienas pats ant savęs daromais bandymais įgyja daug geresnio supratimo, kad tas pasišventimas Dievo ir artimo meilei neišrodo taip baisus kaip pirmiaus jis išrodė. Taigi ir gauna drąsos padaryti karžygiškąją atnašą, sulig kurios daro įžadus visam gyvenimui negerti svaigalų. Kam šitas aiškinimas dar nebutų gerai suprantamas, teatsišaukiai į mane laišku.

Kun. P. P. Saurusaitis,

Piln. Blaivininkų Dvasios Vadas.
2334 So. Oakley ave. Chicago, Ill.

Ž I E D E L I A I

Vienuoliktoji Valanda.

Eidamas pro ilgas lovų eiles vienoje ligoninėje, užtikau begulintį vieną vidutinio amžiaus, iš pažiūros apsišvietusį, žmogų. Aš buvau pašauktas pas ligonį. Paprastai išeidamas aš apsižvalgydavau ar nebus kuris kitas reikalaujās kunigo. Savo nelaimei jie kartais neturi malonės ar drąsos kunigo kviešti. Mano dėmesį atkreipė nepažįstamas veidas. Aš paklausiau slaugės kas jis per vienas.

— Protestantų pastorius — ji atsakė. Jis visiškai nesirupino, kad jam tenka pakliuti į Miesto Ligoninės skyrių.

— Iš kur jisai? — paklausiau.

— Kažin kur iš Vakarų. Bet jisai turi keletą draugų. Jie jam atneša laikraščių ir knygų.

Kuomet sugrįžau į tą skyrių, nuėjau pas nepažįstamąjį ligonį ir maloniai jį pasveikinau.

— Aš tikiuosi tamsta žinai, kad aš katalikų kunigas — tariau — bet aš visumet myliu tarti malonų žodį visiems kenčiantiems, nors ir ne katalikams.

— Aš nėsu katalikas — jisai tarė.

— Aš tai žinau — tariau — bet mudu abu esava Evangelijos skelbėju ir tuo budu nėsava svetimu!

Jis tuojau nukreipė kalbą į kitus dalykus, kalbėjo sklandžiai ir gerai apie dienos įvykius. Be to, jisai pareiškė to-

kį išmintingą supratimą aplamai ir ypač tinguose dalykuose, kad aš gan susidomėjau juo ir taip jam pasakiau.

— Nedažnai ligoninės skyriuje sutinkama žmogų kaip tamsta! Aš esu labai nustebęs. Tikrai tikiuosi, kad tuojau pasveiksi. Ar galėčiau vėl užėiti tamstos aplankyti?

— Jei nori — tarė jisai. Aš neturiu daug pažįstamų. Gyvenimas susideda iš daugelio kartybių — tokis, bent, yra mano patyrimas, bet vienok melskis už mane!

Aš jį palikau. Besisveikindamas aš jam tariau:

— Pasitikėk Dievu! Jisai mūsų geriausias draugas ir niekuomet mūsų neapleidžia. Tamsta tai žinai. Su Diev!

Po kiek laiko vėl aplankiau ligoninę. Mano draugas atrodė aršiau kiekvieną kartą. Jisai buvo pagautas baisaus drugio, kuris jį krėtė nuo kojų iki pat galvos, net lova judėjo. Buvo neįjauku į jį žiurėti. Jokiu budu negalėjau prašalinti jo iš savo galvos.

Vieną dieną, eidamas jo aplankyty, sutikau žmogų pas ligoninės vartus.

— Tamsta išrodote susidomėjęs ponu P., — jisai tarė.

— Tuo Protestantų pastoriumi? Taip. — aš tariau. Jisai yra toks išmintingas žmogus! Man labai gaila, kad jis vis eina blogyn!

— Protestantų pastorius! — jisai

nustebo. Jis tiktai atskalunas, pabėgęs į Vakarų, gyveno laisvai ir pagaliau ėmėsi pamokslus sakyti, kad pragyventų. Jisai mano, kad čia jo niekas nepažįsta. Savo jaunėsnėse dienose jis buvo ne blogas katalikas. Vienok jisai jau ne ilgai gyvens, vargšas žmogus! Aš čia ateinu aplankyti savo draugo. Jisai žino, kad aš jį pažįstu.

Aš netariau nė žodžio, bet nusi-skubinau į jo skyrių. Vargšas žmogus buvo viename tų baisių nervingų priepuolių drebėdamas tartum nesuvaldomo širpulio kratomas. Prakaitas išpylė jo kaktą ir riedėjo ant pagalvės. Mirties šešėlis matėsi jo veide. Aš atsėdau ant kėdės šalia jo ir, paėmęs jo išdžiuvusią ranką, tariau:

— Mano drauge, tamsta mirsi. Žinai, kad aš esu kunigas. Patsai irgi esi katalikas. Aš norėčiau išklausti sveiko išpažinties; pagelbėsiu tamstai kiek tik galėsiu — ir išsiėmiau stulą iš savo kišenius.

Jisai pažvelgė į mane beviltėje. Paskui nukreipė savo galvą į šoną.

— Ką! — tariau — tamsta atsiskakysi nuo šios paskutinės malonės?

— Tėveli — jis tarė — nėra man jokio išganymo. Aš esu kuoblogiausias išgama. Aš suterščiau savo šeimos garbę, sukruvinau savo motinos širdį. Aš apleidau savo jaunystės Bažnyčią; slapta ir viešai ją niekinau. Aš esu juodesnis už Judą, nes visa, ką mylėjau, aš išdaviau su didesniu supratimu ir su kartesne piktybe. — Ir staiga kitas tų nesuvaldomų širpulių pradėjo jį krėsti. Vienas iš tarnų atėjo jo prilaikytų, kad kartais jis nesusižeistų.

Kuomet jis nurimo, aš paguodžiamai kalbėjau į jį. Jo atviras prisipažinimas turėjo jojo sielai visą išpažinties pasekmę; jisai sulaužė nelankias puikybės ir desperacijos užtvaras. Ir to užteko. Aš pamačiau savo progą ir su visu sumanumu ja pasinaudojau. Pasekmė visa tai — jisai išliejo savo sielą nužemintame ir atvirame išpažinties tvane; buvo kaip koks daugelio vandenu susiliejimas. Kuomet jisai pranyko, paliko jo sielą apvalytą nuo visų dėmių ramybėje. Jį apėmė maloni šventa tyła. Jisai gulėjo tartum koks miegas kudikis. Kol aš teikiau šventąjį patepimą, didės ašaros riedėjo per jo skruostus. Kuomet pabaigiau ir buvau bededęs savo stulą ir aliejų dėžutę į savo kišenių, jisai plačiai pravėrė akis ir, su neapsakomo džiaugsmo ir pasitikėjimo žvilgsniu, jisai tarė:

— Dievas yra geras! Tiesą pasakei, tėveli, kuomet tarei, kad Jis yra mūsų geriausias draugas.

Aš širdingai su juo atsisveikinau ir sukausi eiti. Pažvelgęs aplink, pamačiau didį negra, tarną, kuris su sunkumu prieš pusvalandį laiko ligonio kojas. Dabar jis stovėjo pasirėmęs savo šluota, tyliai ir su pagarba žiurėdamas į visą atsitikimą, nes tai buvo atvirame skyriuje. Aš jį palikau, prižadėdamas sugrįžti rytoj. Grįždamas namo, aš stebėjaisi Dievo gerumu ir gailėtinumu, kaip Jisai suieškojo šią klaidžiojančią avelę ir atvedė ją į laukus, kuriuos buvo apleidusi. Anksti rytą sugrįžau, bet nuvargęs keleivis jau buvo nuėjęs į savo pailsį — palaidunas sunus surado savo Tėvą. Jisai mirė tą naktį.

Katalikų Pasaulys

ITALIJA. — Šventieji Metai užsibaigė Romoje šv. Petro bazilikoje didelėmis iškilėmis. Pamaldose pirmininkavo patsai šv. Tėvas; dalyvavo didelės minios žmonių. Žymėtina daugybė aukštos šviesuomenės — daugelis kardinolų, aukštų dvasininkų, didikų-aristokratų, įvairiausių atstovų ir t. t. Vainikuotų galvų suoluose buvo Kalabrijos kunigaikščiai, Austrijos didysis kunigaikštis ir Bavarijos kunigaikščiai.

Atstovų suoluose buvo Ceilono salos kunigaikštis Sylva Wijayasinghe Seriwardehe ir šitų šalių atstovai: Kanados, San-Salvador, Argentinos, Uragvajaus, Čili, Airijos, Italijos, Anglijos, Prancuzijos, Ispanijos, Lietuvos, Šveicarijos, Madjarijos, Vokietijos, Austrijos, Australijos ir Suvienytų Amerikos Valstybių. Lietuvos atstovais buvo — vyskupas Skvireckas, prelatas Grigaitis, kanauninkas Šaulys ir dr. Pakštas.

Viso maldininkų per šventuosius Metus Romoje buvo suvirš vienas milijonas. Daugiausia buvo iš Vokietijos, apie keturis šimtus tukstančių. Paskui daugelis buvo iš Ispanijos ir Prancuzijos. Kitos valstybės prisiuntė mažiau vieno šimto tukstančių. Bet nebuvo tokios tautos, kurios nors keleta žmonių nebutų buvę tais metais Romoje. Šitie daviniai aiškiai parodo kaip gerai gyvuoja Katalikų Bažnyčia visame pasaulyje.

Italijos vidaus reikalų ministeris p. Federzoni įdavė Valstybiniam Senatui bilių spaudos klausimu. Jisai reikalauja, kad Senatas užgirtų ir pavestų jam pilną spaudos kontrolę. Jo pasakymu Italijos spauda, rašydama apie visokius kriminalinius įvykius, ir visos kinemos, nickeno nekontroliuojamos, padarė begalinės žalos tautai. Tuomi auklėjama naujoji karta nedorovėje ir prasikaltimuose. Šitas ministerio įnešimas buvo linksmi suteiktas. Visi senatoriai smarkiai plojo rankomis. Reikia tikėtis, kad sumanymas bus užgirtas ir tuomi

kriminalinių elgesių garsinimui bus galas. Tas, be abejo, pakels jaunimo dorovę.

ANGLIJA. — Trumpai prieš Kalėdas Londone buvo išventinti į kunigus trys iš anglikonų pastorių, perėję į katalikų tikėjimą. Spauda pažymi, kad tie trys nauji kunigai buvo įžymus protestantų tarpe ir todėl jų žingsnis sukėlė didelio dėmesio. Bet jų elgimasis nesmerkiamas iš protestantų pusės, nes protestantai jau apsiprato su tuo apsiireiškimu, kadangi kas metai po keliolika ir keliasdešimtis pastorių pereina į Katalikų Bažnyčią.

PRANCUZIJA. — Lourdo vyskupas pakalbė tikintiesiems ir ypatingai maldininkams, kad yra ruošama statyti nauja koplyčia prie didėsės Švenč. Marijos bazilikos, kuri bus pašvęsta garbei šv. Bernadetos Soubiroux. Toji šventoji matė apsiireiškimus Švenč. Dievo Motinos, jinais gyveno labai šventai ir pernai vasarą išpažinta šventa. Josios tai garbei ir norima toji šventykla pastatyti. Šitam sumanymui pasirodė esama labai daug pritarėjų, nes tuolaikiniai prancuzai ir anglai maldininkai yr pradžiai sudėję dideles aukas.

RUSIJA. — Bolševikų valdžia savo nežmoniškais įsakymais be jokios dorovės visiems žinoma. Buvo įdomus jų naujas moterystės ryšių suardymas. Pasirodė, kad žmonės patys supranta to viso reikalo nelemtą padėtį ir todėl teikia valdžiai savo protestus. Miesto Briansko moters darbininkės griežtai nutarė atmesti valdžios įstatymą apie moterystę ir stačiai pareikalavo, kad valdžia jų atsiklaustų šiame atvejuje. Jos nori, kad moterims nebutų leista tekėti prieš 18 metų, kad būtų panaikinti divorsų įstatymai ir t. t. Jeigu divorsas galimas gauti, tai nelengvomis sąlygomis ir tai su didele turtų komplikuote. Jokiu būdu negalima pakęsti laisvas vedybas ir jas valdžia turi būtinais panaikinti. — Matyt žydams, rusų pavardėmis prisidengus, ne labai lengva vesti rusų tautą nedorybių keliais.

Panaikintas kiaušinių muilas. Finansų ministerio parėdymu, panaikinama išvežamiems kiaušiniams maito rinkliava nuo lapkričio 15 d.

“Maisto” Fabrikas parduotas organizacijoms. Kauno priemiesty broliai Vailokaičiai yra 1922 m. pastatę pavyzdinę gyvulių skerdyklą, šaldytuvus, dešrų ir konservų fabriką, vardu “Maistas”. Fabrikas įrengtas paskutiniaisiais technikos reikalavimais ir jame galima paskersti kasdien šimtai gyvulių. Esant fabrikui private nuosavybe, jis nebuvo tiek papuliarus tarpe ukininkų ir negalėjo pakankamai išplėsti savo darbo visame krašte. Ši, ir dalinai kitos priežastys, privertė “Maisto” fabrikui ieškoti kitokių formų, kad juomi daugiau susiinteresuotų ukininkai. Po kai kurių derybų “Maistas” parduota didžiausiom koperatyvinėms organizacijoms: Ukininkų sąjungai, žemės ukio koperatyvų sąjungai ir “Eksporto” b-vei. Naujieji savininkai susigrupavo šiaip: Ukininkų S-ga — 45% akcijų, Ž. U. Koper. S-ga — 40% ir “Eksportas” 35.

“Maistas” turi skolas Lietuvos Bankui 7 milijonų litų, kurią naujieji savininkai per 34 metus amortizacijos keliu turės išmokėti Liet. Bankui po 3% kasmet. Garantija, kad naujieji “Maisto” savininkai nurodytu laiku išmokės skolą L. Bankui, davė Žemės Bankas.

Didėja tranzitas. Per šių metų pirmus 9 mėnesius tranzitu Lietuvos gelžkeliais pervežta 46.713.304 kilogr. krovinių. Rugsėjo mėn. tranzitas labai padidėjo; pervežta 12.396.615 kilogr.

Karo nuostolių didumas. Anglų žurnale “Statist” išspausdintas straipsnis apie Lietuvos finansinę padėtį, kur tarp kito ko pažymima, jog per pasaulinį karą Lietuvoj buvo sugadinta arti 42.000 namų; bendrai karo nuostolių padaryta 360 milijonų dolerių.

Manoma pakeisti rinkimų sistemą. Kai kurie Kauno laikraščiai praneša, kad politinėse sferose kalbama apie pakeitimą rinkimų į Seimą sistemos ta prasme, jog bus balsuojama ne

už visą partijos sąrašą, bet už atskirą atstovą.

Be to manoma sumažinti Seimo narių skaičių, padidinus renkamąjį balsų skaičių.

Apskričių viršininkų suvažiavimas. Ryšy su besitartinčiais Seimo rinkimais praėjusią savaitę Kaune įvyko apskričių viršininkų suvažiavimas. Buvo padarytas pranešimas apie rinkimų teisę ir jų techniką, o be to gvildenta klausimai apie administracinę rinkimų priežiūrą.

Grįžo prekybos delegacija iš Rusijos. Neseniai grįžo iš Sovietų Rusijos Prekybos Rumų atstovų delegacija, kuri ten lankėsi iširti sąlygas ir galimumus prekybai, tarp abiejų šalių. Iš padarytų pranešimų delegacijos pirmi ninko spaudai, matyt, kad savo tikslo delegacija atsiekė.

Sudužo orlaivis ir prisitrenkė lakunas. Gruodžio 1 d. lakunas Dobkevičius pakilo lengvu savo konstrukcijos aparatu, norėdamas išbandyti kaip veiks vietoje aeroplano ratų įrengtosios pačiužos. Pakilti pavyko labai gerai, bet nusileidžiant aeroplanas ties aerodromu pataikė į vežimą. Aparatas, netekęs lygsvaros, krito į žemę. Subėgę pagalbon žmonės iš po sudužusio aeroplano išėmė sulaužyta koja lakuną inž. Dobkevičių, kuris tuojuo buvo nugabentas karo ligoninėn. Gyvybei pavojaus nėra.

Okupantai užkankino lietuvį. Neseniai mirė Vilniuj, Lukiškio kalėjime Al. Sakalauskas, užkrėstas okupantų džiova, sulaukęs 27 m. amžiaus. Jis buvo nutęstas 8 metams sunkiųjų darbų kalėjimo už tai, buk 1920 m. išdavęs Lietuvos kariuomenei “P. O. W.” organizacijos narius.

Lietuvių — latvių prekybos derybos. Rygoje prasidėjo Lietuvos ir Latvijos delegacijų derybos, sudaryti palankias sąlygas prekybai tarp abiejų šalių.

Mažiau geria degtinės. Spalių mėnesy parduota 472.977 litrų degtinės už 3.738.345 litus. Prcitais metais tuo pat laiku parduota 587.799 litrai degtinės už 4.071.270 litų.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

Susitvėrė 21-mas skyrius. K. Federacijos 12 skyriaus susirinkime 27 gruodžio d. 1925 m., pakėlus klausimą, ar nevertėtų ir mums Cicero's lietuviams sutverti Marijonų Kolegijos Remėjų skyrių, — visi susirinkusieji draugijų atstovai vienbalsiai tam sumanymui pritarė.

Tuotarpu sutarta kiekvienam savo atstovaujamoje draugijoje tą gerą naujieną pranešti, paraginti daugiau prisirašyti, gauti iš Remėjų Centro skyriaus numerį ir paskui sušaukti didelį susirinkimą skyriaus valdybai rinkti.

Reikia tikėtis, kad Cicero's lietuvių ir čia pirmoj eilėje atsistos. Pažiūrėsite. *Buęs.*
I amžinuosius Remėjus įstojo:

Bonifacas Kučinskas iš So. Boston., pirmiau davęs \$20.00, tik "L." buvo apie tai nepaskelbta.

I nuolatinius Remėjus įstojo:

Bukauskas iš Melrose Park, Ill. ..	\$11.00
Kaz. Balys iš Marian Hills, Ill. ..	\$10.00
J. Terailienė iš Elmword, Conn. ..	\$7.00
Ant. Beinoraitė (gerbės Remėja) iš Marian Hills, Ill.	\$5.00
B. Kavaliūnienė iš Cleveland, O. ..	\$5.00
J. Januševičienė iš Bellwood, Ill. ..	\$3.00
M. Arlauskaitė iš Cicero, Ill.	\$3.00
P. Balčiūnas iš Cicero, Ill.	\$3.00
J. Meokus iš Cicero, Ill.	\$1.00
Z. Strelčiūnas iš Cicero, Ill.	0.50c.
M. Puklevičienė iš Baltimore, Md. ..	\$3.00
R. Eitavičienė iš Brockton, Mass. ..	\$2.00
M. Miškinis iš Mareikonų, Lietuva	\$1.00
J. Šmulskštienė iš Brooklyn, N. Y. ..	\$3.00
M. Klioniūtė iš Mattapan, Mass. ..	\$3.00
O. Petraitytė iš Naujamiesčio, Lietuva	\$3.00
M. Kreinienė iš Cicero, Ill.	\$3.00
P. Taurozas iš Chicago, Ill.	\$3.00
A. Rokienė iš Melrose Park, Ill. ..	\$3.00
J. Tvaskienė iš Norwood, Mass. ..	\$3.00
M. Zaičikienė iš So. Boston, Mass. ..	\$3.00
O. Galinauskienė iš So. Boston,	\$3.00

J. Bielskus iš So. Boston \$3.00

M. R. REMĖJŲ SKYRIAMS.

Tenka pasidžiaugti, kad per pereitus metus susitvėrė Marijonų Kongregacijos Remėjų dr-jos dvidešimt skyrių. Tai jau didelė jėga. Bet lietuvių visuomenė Amerikoje supranta, kad norint greitai susilaukti Bernaičių Kolegijos, reikia dar guviau subrusti. Štai jau susitvėrė 21-as Remėjų skyrius, Cicero, Ill. Geras pavyzdys kitoms kolonijoms.

Bet, Gerbiamieji, neužtenka tik skyrių sukurti, reikia dar kiek ir veikti, dirbti, krutėti, nes kitaip skyrius apmirs ir išnyks. Dabar po Naujų Metų reikėtų visiems skyriams padaryti metinį susirinkimą, išrinkti ar perrinkti skyriaus valdybą. Valdybos adresus praneškite Remėjų Centran. Prie progos būtų gera, kad padarytumėt kokią paskaitėlę, ar prakalba su mažu programėliu, kad paragintumėte savo kolonijos lietuvius rašytis į Kolegijos Remėjus. Atminkite, kad tik veikdami, dirbdami padarysime kilnų darbą. Tuo darbu džiaugsimės mes patys ir jaunoji karta dėkinga bus mūsų pasidarbavimu.

Kilus kokiems neaiškumams, kreipkitės į Centrą. Išaiškinsime.

Linkime Jums geriausių pasekmių kilnioje darbuotėj. *Remėjų Centras.*

NIAGARA FALLS, N. Y. Per metinį parapijos susirinkimą 3 Sausio d. paaiškėjo, kad per pusę metų atmokėto parapijos skolo \$2125.00. Labai parapijonai džiaugiasi, kad mažai paliko skolos, nes tik \$2675.00. Susmas padėkojo klebonui gerb. kun. I. Dakniui ir komitetams. Taip gi nutarė statyti naują bažnyčią, salę, kleboniją ir mokyklą. Visos įstaigos bus viename dideliame name. Išrinkta tam nutarimui vykinti komitetas iš 10 asmenų. Gyvai jiems pasidarbavus, vasarą turėsime naujus savorumus.

Laikykimės ir toliau vienybės, o didelius darbus padarysime. *"Lairvininkas."*

Klausimai ir Atsakymai

Tretininkų kampelis.

KLAUSIMAS. Labai malonėčiau žinoti, ar nebūtų galima "Laive" tretininkams gauti koks kampelis? Kiek girdžiu, tai daug tretininkų pageidautų sau "Laivą" už organą pasiimti.

Tretininkas V. D. "L." skait.

ATSAKYMAS. "Laivas" mielai noru patarnauja visiems: ir pavieniems asmenims ir organizacijoms, galėtų irgi patarnauti ir gerbiamiems tretininkams, tik reikia, kad visi tretininkai tą savo norą koku nors būdu pareikštų. Negalime ant vieno žmogaus pageidavimų remtis ir "Laivą" jų organu daryti. Jeigu tikrai tretininkai nori, kad "Laive" ir jiems būtų duotas koks kampelis, tegul tretininkai apie tai iš įvairių vietų "Laivo" redakcijai praneša.

Žiema ir Subata.

KLAUSIMAS. "Laivas" paaiškink, kaip suprasti tuos Evangelijos žodžius: "Melskitės, kad jums netektų bėgti žiemą ar subatoje." Ką tai reiškia?

Lietuvaitė iš Waterbury, Conn.

ATSAKYMAS. Minėti žodžiai yra paimti iš Evangelijos paskutiniame sekma dienini po Sekminių (Mato 24, 20). Išganytojas pranašavo Jeruzalės išgriovimą ir tai artimai įvyksianti: "Ištikrųjų, sakau jums, šita karta nepraeis, iki visa tai įvyks." (Mat. 20, 35). Tie Išganytojo žodžiai tikrai išsipildė į kelesdešimt metų: Jeruzalė liko visiškai išgriauta sunaikinta. Ragino melstis, kad tos nelaimės dienos neužkluptų žiemą, — nes bėgti bloga,

šalta; kad nebūtų subatoje, nes žydui nieko nebegalima buvo subatos dieną išnešti iš namų, turėjo švęsti "šabbą". Kurie nešventė, kaip farizejų buvo mokoma, skaitėsi didžiausi prasikaltėliai.

Graikai — katalikai.

KLAUSIMAS. Aš nesuprantu koku būdu graikai katalikai yra atsikrti nuo Rymo Katalikų. Meldžiu paaiškinti.

"L." sk-ja iš Phila, Pa.

ATSAKYMAS. Kad kas nors būtų katalikas neužtenka, kad jisai panorėtų tokis būti ir kataliku pasiskelbti, reikia kad Katalikų Bažnyčia jį į savo narių skaitlių priimtų. Gal Tamstai girdėti Marjavitai, kilusieji Lenkijoje, labai norėjo, kad juos šv. Tėvas pripažintų katalikais, bet šventasis Tėvas prie jų neprisipažino. Panašiai ir su graikais katalikais. Jeigu kuris neklauso Bažnyčios Galvos, tas negali būti nei Bažnyčios narys, ir kas nori priklausyti prie Kristaus įsteigtosios Bažnyčios, prie šv. Tėvo, tas ir Bažnyčios valdžią ir jos mokslą privalo priimti.

Budas atskirti labai paprastas. Užvedama prieš klaidatikius bylą, įrodoma jų klaidos ir jeigu jie nenori klaidų išsižadėti, tai Bažnyčia jų pačių išsižada ir apie tai visiems paskelbia.

Viela ir Velė.

KLAUSIMAS. "Laive" buvo rašyta, kad dušia, siela ir viela tą pat reiškia. Žmonės piktinasi.

"L." skait. iš Montreal, C. Q.

ATSAKYMAS. Apie dušią, sielą ir

1.-

Alp 2272

vėlę niekas kitas, o Tamsta iš Montrea-
lio klausei ir Tamstai buvo paaiškinta.
Mes nekalti, jeigu Tamsta nemoki net
spauzdinto atsakymo perskaityti ir neski-
ri žmogaus vėlės nuo telefono vielos.

Prieš mėnesį laiko Tamsta labai ap-
sijuokei su asmenimis ir asmeniu. To ne-
gana, sau "tilifono vielą" prasimanei.

Butų Tamstai naudingiau keletą kar-
tų lietuvių kalbos gramatiką persiskaity-
ti vietoj galvoti, kokį čia dyviną klausim-
ą į "Laivą" parašius. Nemanome, kad
Tamsta tiek neišmanai, kad neskirtumei
vielos nuo vėlės, ašmenų nuo asmens ir t.
t. Į Tamstos panašius klausimus nebeat-
sakinėsime, — gaila vietos.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei
jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasde-
šimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium
taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po to-
bulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER
VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir
tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:
"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti
TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek
iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill.
didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo popu-
liariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra
geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner-
viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"D R A U G A"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"D R A U G A S"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.